

LOOPSTATION

ONTROEREND GOED

Vrijdag 19 april om 20u in De Schouwburg | Duur: 70 minuten zonder pauze |

Inleiding om 19u15 door Alexander Devriendt

OVER LOOPSTATION

“We zijn wat we herhaaldelijk doen.

Uitmundendheid is geen daad, maar een gewoonte.” Aristoteles

‘Loopstation’ is een ode aan routine en gewoonte, aan de schoonheid van het alledaagse en de verwondering over de patronen die het leven draaiende houden. Want in tegenstelling tot wat we graag zouden geloven – dat we avontuurlijk zijn en altijd op zoek naar verandering en spanning, los van de vaste patronen, zijn we als mens eigenlijk op zoek naar vertrouwdheid, balans en onze gebruikelijke structuur.

‘Loopstation’ is een voorstelling met live muziek, waarin vandaag altijd een beetje is zoals gisteren en toch anders dan morgen. Waar groei geen verplichting maar een natuurlijk gevolg is van de handelingen die zin geven aan het bestaan. Niets is helemaal nieuw en toch is alles nooit hetzelfde. Negen performers bouwen een wereld op een roterende schijf, een fascinerende microkosmos waar alles samenhangt en het lopen niet belet dat de dingen vooruit gaan.

PERS

“Ontroerend Goed weet mooi te balanceren op de rand tussen eentonigheid en verwondering. Want terwijl alles zich steeds herhaalt, blijft niets hetzelfde. Kleine verschuivingen leiden bijna onmerkbaar tot evolutie en verandering. Dat wordt prachtig geëvoceerd in de muziek van Joris Blanckaert, gebracht door de vier zangeressen van HYOID. In zijn compositie lijkt eenzelfde thema zich eindeloos te herhalen en toch onthullen zich steeds nieuwe schakeringen en samenzangen.” De Morgen ***

“In ‘Loopstation’, de nieuwe voorstelling van Ontroerend Goed, draait alles om het alledaagse. De dingen die we dag na dag doen. Dat ‘Loopstation’ desondanks niet saai is, is voor ons het bewijs van het vakmanschap van Ontroerend Goed. (...). Gewoon kan ook gewoon goed zijn, daar is deze ‘Loopstation’ het beste bewijs van.” Nieuwsblad ****

REGISSEUR ALEXANDER DEVRIENDT OVER ‘LOOPSTATION’

“In veel films is het startpunt, de eerste akte, het gewone leven. De basis, de routine, de comfortabele kleine wereld waarin binnenkort iets storends zal gebeuren.

In de tweede akte zal alles veranderen, alles zal keren en draaien en de acteurs zullen alles in hun macht doen om terug te kunnen keren naar de begintoestand. Meestal zullen ze daar ook in slagen; aan het eind van de film is er weer evenwicht: alles is hersteld. Misschien is alles voor altijd veranderd, maar het is mogelijk om terug te keren naar het startpunt. Het einde van de film lijkt naadloos over te gaan in het echte leven, naar de dagdagelijkse routines, naar de zekerheid.

De film stopt vaak wanneer de situatie weer comfortabel is, en stabiel. “En ze leefden nog lang en gelukkig...” - deze harmonieuze status quo is volgens de meeste makers oninteressant, omdat het te repetitief is, en omdat er ‘niets gebeurt’. Toch is dit de situatie waar we het meest naar verlangen. Periodes van crisis, verandering, drama of diepe vragen zijn uitzonderlijk, en als we eerlijk zijn, zijn dat ook niet de periodes waar we het meest van genieten.

Meer nog, in een wereld die ambitie en eeuwige groei als idealen vooruit schuift, wordt het verlangen naar stabiliteit nogal onaantrekkelijk geacht. In een gemiddeld mensenleven duurt de eerste akte het langst. In tegenstelling tot wat we graag zouden geloven – dat we avontuurlijk zijn en altijd op zoek naar

verandering en spanning, los van de vaste patronen, zijn we als mens eigenlijk op zoek naar vertrouwdheid, balans en onze gebruikelijke structuur.

Wij willen met 'Loopstation' de mensheid tonen als de routineuze wezens die we zijn, en ons als mensen definiëren als entiteiten in een loop. Een oprechte hommage aan de eerste akte van het leven.

De weg die we hiermee bewandelen, zit weer tussen dans en beweging, met muziek in een sleutelrol. De negen performers stellen het leven voor. Van kleine dagdagelijkse handelingen tot mythische loops zoals die van Sisyphus of Tantalus. Elke beweging wordt voorzien van een eigen geluid, een individuele sequentie.

Gaandeweg vult het podium zich, als een wereld die bevolkt wordt. Nu en dan raken de loops, de patronen, elkaar zowel in beweging als muziek. Op die manier ontstaat er een nieuwe sequentie, een nieuwe herhaling, misschien elk afzonderlijk, misschien samen in een nieuw soort harmonie.

'Loopstation' is een eerbetoon aan het verlangen om samenhang te vinden in een enorme wereld vol conflicten, waarin elke speler, elk land en elke groep een eigen visie en een eigen balans voor ogen heeft. 'Loopstation' wil de utopische harmonie zoeken. Een akkoord van antonale klanken, die toch harmonieus samen kunnen klinken."

CREDITS

Regie: Alexander Devriendt | Acteurs: Angelo Tijssens, Ferre Marnef, Hans Trentelman, Jeroen Van der Ven, Julia Ghysels, Karolien De Bleser, Max Wind, Nona Demey Gallagher, Sachli Gholamalizad | Zang: Annelies Van Hijfte, Ellen Wils, Jolien De Gendt, Lore Binon | Dramaturgie: Joeri Smet, Marie Peeters | Compositie: Joris Blanckaert | Lichtontwerp: Babette Poncelet

THEATER IN DE KIJKER:

BAGAAR | TONEELHUIS & ARSENAAL/LAZARUS

Dinsdag 23 april om 20u in De Schouwburg | Inleiding om 19u15

'Bagaar' is gebaseerd op de film 'Coup de Torchon' (1981) van Bertrand Tavernier. Daarin wordt het verhaal verteld van een ontwrichte gemeenschap van witte kolonialisten in een Afrikaans land net voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog.

In deze bewerking is het verhaal gesitueerd in een niet zo verre toekomst op een eiland waar "vluchtters" samengebracht worden totdat een beslissing is genomen of ze naar het continent mogen of niet. Maar het continent houdt al jaren de grenzen stevig dicht. Hulpverleners en militairen zijn aan zichzelf overgelaten om de boel draaiende te houden. De samenleving zakt weg in morele lamelendigheid. De chef van het eiland, Lucien Cordier, is een zwakkeling, de risee van de stad die de corruptie van zijn omgeving door de vingers ziet. Totdat er iets in hem kantelt en hij zich zonder enige scrupule begint te ontdoen van iedereen die hem voor de voeten loopt.

Bijtende maatschappijkritiek vermengt zich met zwarte humor. Een ongemakkelijke fabel over het morele bankroet van een samenleving die heel erg veel op de onze lijkt.

